

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124202842
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124202842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci manželky (navrhovateľky): A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, C., zastúpenej právnu zástupkyňou: JUDr. Katarína Filipovičová, advokátka, so sídlom Vajanského 2786/2, 010 01 Žilina a JUDr. Martin Bicko, advokát s.r.o., so sídlom Dukelská 972/7, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 53 559 002 a manžela: D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, F. G. H., zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Ľubomír Mičieta, advokát, so sídlom Jána Milca 785/8, 010 01 Žilina, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom: D. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX a I. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, na čas po rozvode, o odvolaní manžela (otca) proti výroku IV. rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/28/2024-256 zo dňa 16. mája 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku IV. o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého D. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne, na výživu maloletej H. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku IV. o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého I. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého I. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 170,- Eur, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. manželstvo účastníkov konania A. A., nar. XX.XX.XXXX a D. A., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v F. G. H., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu F. G. H., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XX, rozviedol.

Výrokom II. zveril maloleté deti D. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX a I. A., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky.

Podľa výroku III. obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Podľa výroku IV. otec je povinný prispievať na výživu maloletého D. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne, na výživu maloletej H. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne a na výživu maloletého I. A., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí.

Výrokom V. vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Výrokom VI. styk otca s maloletými deťmi neupravil, je ponechaný na dohodu rodičov.

O nároku na náhradu trov prvoištančného konania rozhodol výrokom VII. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na manželkou podaný návrh o rozvod manželstva a jeho odôvodnenie, na to, že manžel sa k doručenému návrhu písomne nevyjadril, na informatívne stretnutia rodičov dňa 09.05.2024 a 17.07.2024, na vykonané dokazovanie na nariadenom pojednávaní, vyjadrenia matky, otca a ich právnych zástupcov, na Správu zo šetrenia pomerov zo dňa 10.03.2025, z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie § 18, § 19 ods. 1, § 23 ods. 1, 2, 3, § 100, § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 8, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia

3. Okresný súd mal zistené, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 12.10.2019 v F. G. H., zapísané je v knihe manželstiev H. J. F. G. H., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XX. Z manželstva účastníkov pochádzajú maloleté (ďalej aj „mal.“) deti D. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX a I. A., nar. XX.XX.XXXX.

4. Z vykonaného dokazovania, mal okresný súd za preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú narušené, v manželstve účastníkov nastal rozvrat, pre ktorý manželstvo už nemôže plniť svoj účel. Rozvrat manželstva spôsobilo výrazne rozdielne osobnostné nastavenie manželov v partnerskom a rodinnom živote. Nevhodná a následne aj nedostatočná komunikácia viedli k citovému ochladnutiu medzi manželmi. O dlhodobu narušených vzťahoch medzi manželmi svedčila skutočnosť, že už v roku 2020 manželka podávala návrh o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, pričom manželia boli v tomto období aj rozídení a nezdíleali spoločnú domácnosť. Manželia nateraz ešte žijú v spoločnej domácnosti, no obaja počítajú s tým, že po rozvode to tak naďalej nebude. Manželia spoločne nehospodária, ani spoločne nezabezpečujú potreby jednotlivých členov domácnosti, nemajú spoločné záujmy. Ani jeden neprejavil záujem na obnovení manželského spolužitia.

5. Podľa okresného súdu manželstvo účastníkov možno považovať len za formálny zväzok. Manželstvo si neplní ani jednu zo svojich funkcií a keďže nie je predpoklad obnovenia spolužitia medzi účastníkmi, obaja takéto spolužitie odmietajú, nemajú záujem pracovať na zlepšení vzťahu, boli splnené podmienky podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine na to, aby súd návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol. Podľa okresného súdu manželstvo účastníkov už nie je schopné tvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, kde by boli zároveň vytvorené zdravé podmienky pre výchovu ich maloletých detí a rozvod manželstva nie je ani v rozpore so záujmami maloletých detí.

6. Okresný súd poukázal na to, že s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode.

7. Z manželstva účastníkov pochádzajú maloleté deti D. A., nar. XX.XX.XXXX, H. A., nar. XX.XX.XXXX a I. A., nar. XX.XX.XXXX.

8. Okresný súd uviedol, že so súhlasom účastníkov konania výsledky vykonaného dokazovania v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu (ktoré pojednávanie v predmetnej veci bezprostredne predchádzalo pojednávaniu vo veci rozvodu) sa stali podkladom pre rozhodovanie súdu aj v tomto konaní.

9. Na čas po rozvode okresný súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti o deti neboli zistené žiadne nedostatky. Otec so zverením detí do starostlivosti matky súhlasil, nemal k tomu výhrady. Matka starostlivosť o deti zabezpečuje nepretržite od ich narodenia.

10. Zároveň okresný súd rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, keďže nezistil žiadne okolnosti, ktoré by niektorého z rodičov v tomto práve obmedzovali.

11. Pri rozhodovaní o výživnom okresný súd vychádzal zo zásad rozhodujúcich pre určenie výživného, t.j. ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj schopnosti, možnosti, majetkové pomery rodičov. Pri určení rozsahu výživného je treba vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria, okrem bežných potrieb ako výživa vo

vlastnom slova zmysle (šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie), aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním, prehľbovaním vzdelania dieťaťa, k rozvoju jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové, rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej a záujmovej alebo športovej činnosti, príp. ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, teda ide o všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať je potrebné len odôvodnené výdavky na výživu dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v tomto veku. Zdôraznil, že výživné nemožno určovať mechanickým výpočtom.

12. Pri rozhodovaní o výške výživného okresný súd porovnal možnosti, schopnosti a pomery u oboch rodičov, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletých detí. Zohľadnil náklady, ktoré musia byť zabezpečované v súvislosti s prirodzeným rastom a vývinom detí. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť. Všetky tri maloleté deti navštevujú rovnaké predškolské zariadenie, s čím sú spojené rovnaké výdavky. Vzhľadom na blízky vek detí sú ich náklady takmer rovnaké.

13. Matka uviedla na informatívnom stretnutí rovnaké výdavky u všetkých maloletých detí - strava 150,- Eur, hygiena 15,- Eur, oblečenie a obuv 70,- Eur, poplatky v MŠ - strava 50,- Eur a poplatok 50,- Eur, lieky 10,- Eur a zubár 3,- Eur, všetky deti mali rovnaké výdavky aj na záujmové krúžky - tanečná vo výške 20,- Eur, okrem toho maloletý D. aj maloletá H. navštevovali mentálnu aritmetiku s mesačným nákladom 63,- Eur a angličtinu v rámci škôlky s výdavkom vo výške 9,- Eur. Na pojednávaní výdavky upravila a aktualizovala nasledovne: poplatok v materskej škole na každé dieťa 35,- Eur mesačne, ZRPŠ na polroka 30,- Eur, čiže 5,- Eur mesačne a strava podľa počtu dní - poplatok za stravu od 50,- Eur do 60,- Eur mesačne. Deti navštevujú krúžky - tanečná, ide skôr o scénický tanec alebo divadlo, platí sa 67,- Eur na mesiac na všetky tri deti.

V rámci škôlky D. a H. navštevujú angličtinu 9,- Eur mesačne a rovnako aj atletiku 20,- Eur mesačne. V rámci materskej školy absolvovali lyžiarsky výcvik, čo bolo 120,- Eur na dieťa a plavecký výcvik 50,- Eur na dieťa. Mentálnu aritmetiku maloleté deti pravidelne nenavštevujú, išlo o jednorázový výdavok. V marci 2024 H. chodila na plavecký do K. I. 170,- Eur, od septembra 2024 chodia na plavecký aj D. aj H., platí sa 300,- Eur. V súvislosti s atletikou absolvujú viaceré súťaže, kde sa platí štartovné, čo je asi 10,- Eur, pričom do roka absolvujú 4 alebo 5 súťaží. Ďalšie výdavky sú na kultúru, divadlo, kino, čo je asi 15,- Eur na dieťa.

Na všetky tri deti mesačné výdavky na oblečenie a obuv predstavujú asi 150,- Eur, náklady na stravu asi 400,- Eur, hygiena asi 50,- Eur, vitamíny deti užívajú pravidelne, asi suma okolo 30,- Eur. Výdavky na lieky a vitamíny sú vyššie v čase choroby. Náklady na pohonné hmoty, ktoré súvisia s vozením detí do škôlky a zo škôlky, ako aj na krúžky sú 80,- až 100,- Eur mesačne. Raz za pol roka deti absolvujú preventívnu prehliadku u zubára, čo je 45,- Eur na všetky tri deti.

14. Otec k výdavkom detí na pojednávaní uviedol, že súhlasí s tým, ako ich uviedla matka. Niektoré považuje za vyššie, nevie sa však bližšie k tomu vyjadriť a ani nechce, chce, aby sa vec čo najrýchlejšie ukončila.

15. Za odôvodnené potreby maloletých detí okresný súd považoval v prípade každého z detí vzhľadom na blízky vek a návštevu rovnakého predškolského zariadenia: stravu 130,- Eur, oblečenie a obuv 40,- Eur, hygiena 15,- Eur, lieky 10,- Eur, zubár 3,- Eur (preventívna prehliadka), voľný čas 15,- Eur, poplatky v materskej škole strava 50,- Eur, mesačný poplatok za pobyt 35,- Eur, ZRŠ 5,- Eur, tanečná 20,- Eur, u H. a D. atletika 20,- Eur mesačne. Ďalšie výdavky, ktoré u detí vznikajú sú premenné počas roka a súvisia najmä s voľnočasovými aktivitami, ako je plávanie, či rozšírené športové aktivity absolvované v rámci materskej školy, ako sú lyžiarsky či plavecký výcvik, ktoré po prepočte na rok predstavujú ďalší výdavok 5-12,- Eur mesačne. Časť výdavkov detí je možné hradiť rodinnými prídavkami, ktorých poberateľom je matka.

16. Na rozdiel od úpravy výživného na čas do rozvodu, v konaní o rozvod okresný súd upravil výživné na každé z maloletých detí vo výške 200,- Eur mesačne, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že otec už nebude žiť s deťmi v spoločnej domácnosti, naviac plánuje vykonávať prácu v zahraničí, čo zdôrazňoval

aj právny zástupca otca, ktorá skutočnosť mu nebude umožňovať sa častejšie podieľať na starostlivosti o deti v rámci realizovaného pravidelného, či dokonca rozšíreného styku. V prípade, kedy deti budú choré, budú mať prázdniny, či z iných dôvodov bude potrebné zabezpečiť ich osobnú starostlivosť, tak bude táto povinnosť výlučne na matke, pričom otec sa podieľať nebude.

17. Okresný súd mal zistené, že matka bola do 31.08.2024 poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý poberala pre rok 2024 vo výške 473,30 Eur, zároveň poberala aj rodinné prídavky na tri maloleté deti vo výške 180,- Eur mesačne. Po skončení rodičovskej dovolenky ukončila pracovný pomer u svojho zamestnávateľa RENT KNM, kde podľa predloženého potvrdenia o príjme jej v mesiaci 08/2024 bola vyplatená suma 3.219,79 Eur (preplatená dovolenka a odstupné). V období od 01.09.2024 do 31.01.2025 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v uvedenom období poberala dávku v nezamestnanosti, ktorá jej bola vyplatená spolu v sume 7.193,50 Eur (mesačne podľa počtu dní 1.410,50 až 1.457,50 Eur). Od 01.03.2025 matka je zamestnancom u zamestnávateľa E. L., a.s., kde dosahuje príjem 1.000,- Eur brutto, k tomu 300,- Eur daňový bonus, 100,- Eur stravné.

Ako svoje výdavky uviedla a doložila dokladmi, pripojenými k jej písomnému podaniu z 11.03.2025 (kompletné tvorí súčasť spisu sp. zn. 21P/28/2024): hypotéka 495,35 Eur, medziúver 42,61 Eur a 54,29 Eur, voda 50,- Eur, plyn 98,- Eur, elektrina 94,- Eur, skylink 11,60 Eur, mestská daň (splátka) 35,- Eur, komunálny odpad (splátka) 15,- Eur, paušál O2 cca 40-50,- Eur, PHM 80,- Eur.

18. Otec v období od 01.03.2022 do 31.08.2022 pracoval u zamestnávateľa I. M. N. O. s.r.o., s vymeriavacím základom 1.120,- Eur. V období 21.11.2023 do 21.12.2023 pracoval v H. P., s.r.o. s vymeriavacím základom do 120,- Eur mesačne. V období od 14.05.2024 do 31.12.2024 pracoval v Q., s.r.o., kde podľa prehľadu mzdy za uvedené obdobie dosiahol čistý príjem celkovo 395,11 Eur, t.j. max . 60,- Eur mesačne. Podľa vyjadrení samotného otca na pojednávaní výživné na deti, príspevok do domácnosti, či vlastné výdavky kryl finančnými prostriedkami získanými predajom zariadenia telocvične, či osobných vecí. Zároveň mu finančne pomáhali jeho rodičia. Nevedel uviesť, o akú sumu išlo mesačne, ani to, o akú sumu ide celkovo, čo mu poskytli. Predtým pracoval na dohodu v spoločnosti Q., od konca februára, aj aktuálne pracuje na dohodu u Q., kde dosahuje príjem asi 200,- Eur netto.

Spláca spotrebný úver, ktorý si bral v roku 2022 vo výške 18.000,- Eur, ktorý mal byť určený na zateplenie, prerábky domu, keďže však došlo s manželkou opätovne k nezhodám, z domácnosti sa odsťahoval, vznikli medzi nimi spory o dom, tieto finančné prostriedky na dom neboli použité. Finančné prostriedky mu boli poskytnuté na účet, kedy ich minul, uviesť nevie, míňal ich priebežne. Od 01.09.2022 do 22.06.2024 bol vedený ako uchádzač o zamestnanie. V tomto období viedol tréningy v telocvični spoločenstva Q., z tohto príjmu nemal, avšak na účte spoločenstva boli finančné prostriedky, ktoré si odtiaľ v nejakom obnose zapožičiaval, aby dokázal manželke platiť to, čo bolo treba do domácnosti. V čase, keď nemal peniaze už zo spotrebného úveru, tak si požičiaval finančné prostriedky z účtu Q., akú sumu, však uviesť nevedel. Aktuálne pred pojednávaním vycestoval do zahraničia, kde mal záujem nájsť si prácu. Na pojednávaní predložil Pracovnú zmluvu z 12.05.2025 so zamestnávateľom D. D. I. v R.. Dohodnutá mzda je 111.150 srbských dinárov, čo podľa predloženého kurzu predstavuje po prepočte na euro cca 949,- Eur. Napriek tomu, že deň nástupu do práce je určený v zmluve na 12.05.2025, otec podľa jeho vlastného vyjadrenia, nemá pre výkon práce potrebné pracovné povolenie a jeho účasť na pojednávaní bola s vedomím jeho nového zamestnávateľa, pričom nevedel ani uviesť, či má dovolenku alebo akým iným spôsobom ospravedlnil svoju neprítomnosť u zamestnávateľa.

Vyjadrenie otca k zámeru pracovať v zahraničí, tak vyznievalo podľa okresného súdu nedôveryhodne. Otec ako svoje výdavky uviedol 400,- Eur výživné, poplatky za MŠ 225,- Eur, mobil 40-50,- Eur, PHM 100,- Eur, lieky 20,- Eur, spotrebný úver 220,- Eur, úver na kuchyňu 100,- Eur.

19. Pri potrebách detí okresný súd vychádzal z vyjadrení rodičov na pojednávaní, či predloženého písomného podania matky z 11.03.2025, kde boli výdavky detí špecifikované a uvedené podľa jednotlivých kalendárnych mesiacov, pričom boli doložené listinami, ktoré ich preukazovali, zároveň matka uviedla, akou čiastkou otec v ten - ktorý mesiac prispel na potreby detí. Otec prehľad, či výšku príspevku na výživu detí nešpecifikoval, predložil len výpis z účtu a k jednotlivým príspevkom v tom ktorom kalendárnom mesiaci uviedol, že na výživné posielal 300,- Eur a zvyšné finančné prostriedky slúžili na krytie potrieb v domácnosti, no nevedel uviesť ani konkrétnu sumu, či položky.

20. K pomerom na strane otca, jeho možnostiam a schopnostiam ako povinného rodiča, okresný súd pripomenul, že dosahovanie primeraných príjmov u rodičov, ktorí majú vyživovaciu povinnosť nemôže byť ponechané na ľubovôľu toho-ktorého rodiča, naopak, je to ich povinnosťou, ktorá súvisí s

povinnosťou živiť svoje deti, dokiaľ nebudú schopné živiť sa samé. Preto je nutné vyžadovať od každého rodiča (za predpokladu, že nemá príjmy z iných zdrojov), aby obstarával príjmy prácou, zodpovedajúcou jeho veku, zdravotnému stavu, kvalifikácii, odbornosti, nadaniu, zručnostiam, skúsenostiam i situácii na trhu práce. Podľa okresného súdu otec nepreukázal, že by mu objektívne dôvody bránili pracovať, či v dôsledku takých stratil schopnosť pracovať. Spôsob života a doterajšie zaobstarávanie príjmu je rozhodnutím otca, za ktoré nesie zodpovednosť výlučne otec a ktoré správanie nemôže byť vyhodnotené na úkor detí, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. V konaniach o starostlivosti súdu o maloleté deti je na prvom mieste ich záujem a tento je nadradený nad záujem povinného rodiča. Pri určovaní vyživovacej povinnosti okresný súd vychádzal z potenciálneho príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať, v tomto prípade z priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2024, ktorá podľa Štatistického úradu SR dosiahla 1.524,- Eur.

21. Okresný súd poukázal na to, že podiel rodiča na výžive, či nákladoch dieťaťa, ktorý sa osobne o dieťa nestará, je vyšší ako podiel rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti a zabezpečením bytových potrieb detí, na ktorú skutočnosť je súd povinný prihliadnúť priamo zo zákona, a ktorá je postavená na roveň finančným plneniam.

22. Podľa okresného súdu určené výživné zodpovedá veku a potrebám detí. Vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca súčasné pomery mu umožňujú platiť výživné v sume, ako určil.

23. Poznamenal okresný súd, že rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciu povinnosť k deťom plniť v čo najväčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť je prvoradá, a preto sú výživnému podriadené všetky ostatné výdaje rodičov. Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. V otázke úpravy stretávania sa otca s maloletými deťmi obaja rodičia navrhli styk neupravovať a ponechať ho na vzájomnú dohodu rodičov. V tejto súvislosti okresný súd dal do pozornosti rodičom, že právo styku rodiča s dieťaťom kompenzuje právo mať dieťa u seba a zabezpečovať jeho výchovu prostredníctvom osobnej starostlivosti, ktoré právo vyplýva aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa. Mal za to, že vzťah rodiča a dieťaťa je potrebné zachovať v takej miere, aby dieťa čo najmenej pociťovalo vzájomné odcudzenie a konflikty rodičov. Považoval za potrebné, aby obaja rodičia pri dohadovaní a zabezpečovaní stretnutí detí s otcom dbali o najlepší záujem detí, rešpektovali navzájom rolu rodiča, zdržali sa nevhodného správania a vytvárali možnosti pre rozvoj a podporu vzájomného vzťahu maloletých detí s otcom.

25. Výrok o trovách konania vychádzal z ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Nakoľko okresný súd nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 a § 55 CMP, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

26. Proti tomuto rozsudku, a to výroku IV., v zákonnej lehote podal odvolanie manžel/otec (ďalej aj „otec“) prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Uviedol, že okresný súd vychádzal pri určovaní výživného z potencionalneho príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať, v tomto prípade z priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2024, ktorá podľa Štatistického úradu SR dosiahla 1.524,- Eur v hrubom, v čistom to vychádza zhruba 1.180,-Eur. Otec nevlastní žiaden majetok, z ktorého by si mohol zabezpečiť dodatočný príjem. Výživné, ktoré určil okresný súd otcovi maloletých detí (200,- Eur na dieťa) je vo výške 17 % na jedno dieťa, čo je pri troch deťoch 51 % čistého potencionalneho príjmu. Podľa metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, je odporúčaná výška výživného pri troch vyživovacích deťoch v predškolskom veku 9 % z čistého príjmu povinného rodiča, čo je v tomto prípade 107,- Eur mesačne. Napriek tomu, že metodika má len odporúčací charakter, vychádza z premisy, že výška výživného rodičov k deťom by mala byť v skutkovo obdobných prípadoch podobná. Pri určovaní výšky okresný

súd nezobral do úvahy, že maloleté deti sú v predškolskom veku a ich výživné sa bude v jednotlivých etapách ich života ešte zvyšovať. Ak okresný súd určil výživné pre deti v predškolskom veku vo výške 17 % na dieťa (teda spolu 3 deti 51 % z príjmu rodiča), a výživné sa bude časom zvyšovať, takáto finančná záťaž znamená ohrozenie základných existenčných potrieb otca maloletých a zásah do jeho práva na dôstojný život a primerané životné podmienky. Podľa otca okresný súd nerešpektoval pri vyčíslení odôvodnených potrieb detí zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov. Otec by bol rád, aby deti navštevovali rôzne krúžky a voľnočasové aktivity a doprial by im všetko, čo potrebujú, avšak vzhľadom na skutočnosť, že detí sú tri a on, ako aj matka maloletých, nemajú dostatočný príjem, aby si mohli dovoliť financovať všetky krúžky detí a potreby. Ak je životná úroveň rodiča nízka, je adekvátnym prispôsobenie sa dieťaťa takejto životnej úrovni, a to i za cenu prípadného obmedzenia svojich výdavkov. Ak okresný súd konštatoval, že matka si plní vyživovaciu povinnosť aj zabezpečením bytových potrieb detí, tak je síce pravda, že deti bývajú v rodinnom dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky, avšak o zabezpečenie tohto domu sa pričínil z veľkej časti práve otec. Podľa otca okresný súd nesprávne vyhodnotil, že súčasné pomery mu umožňujú platiť výživné v sume, ako určil. Uviedol, že doteraz sa snažil prispievať na výživu maloletých detí a na domácnosť v čo najväčšej miere, avšak často na úkor toho, že si musel peniaze požičiavať. V máji pred pojednávaním si bol hľadať prácu v R., ktorú sa mu aj podarilo nájsť a po vybavení pracovného povolenia tam môže pracovať. Ponúkaná mzda za prácu je 949,50 Eur, pričom mu zamestnávateľ zabezpečí ubytovanie. Otec doteraz býval so svojou manželkou a deťmi v rodinnom dome manželky, a preto nemal okrem príspevku 150,- Eur na domácnosť ďalšie náklady na bývanie. Nakoľko však musel po rozvode manželstva z rodinného domu odísť, v prípade, ak by si prenajal čo i len garsónku, náklady by boli minimálne 400,- Eur, z ktorého dôvodu mu tiež pracovná ponuka v R. vyhovovala, avšak pri určenom výživnom v sume 600,- Eur mesačne na 3 deti, by mu z ponúkanej mzdy nezostali peniaze ani na základné životné potreby (strava, oblečenie, hygiena, cestovanie na Slovensko) a na splátku úveru vo výške 240,- Eur. Rovnako ani pri potenciálnom príjme, z ktorého vychádzal okresný súd (1.524,- Eur), by nedokázal platiť mesačne na deti 600,- Eur, keďže čistý príjem zo sumy 1.524,- Eur je približne 1.180,- Eur, a po splátke výživného by mu zostalo 580,- Eur. Súčasnú nepriaznivú majetkovú situáciu otca preukazuje aj rozhodnutie Centra právnej pomoci Žilina zo dňa 31.3.2025, podľa ktorého sa otec nachádza v stave materiálnej núdze. Otec uviedol, že na pojednávaní predložil Pracovnú zmluvu z 12.5.2025 so zamestnávateľom v R., kde sa dohodli na mesačnej mzde cca 949,- Eur (111 150 srbských dinárov), pričom vysvetlil, že ešte mu vybavujú pracovné povolenie. Okresný súd na túto pracovnú zmluvu pri určení príjmu otca na účel výpočtu výživného vôbec neprihliadal a bez relevantného dôvodu iba konštatoval, že vyjadrenie otca k zámeru pracovať v zahraničí vyznieva nedôveryhodne. Otec však nevyjadril len zámer pracovať v R., ale predložil dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, ktorý nebol spochybný. Na druhej strane však okresný súd svoje rozhodnutie zvýšiť výživné zo sumy 180,- Eur na 200,- Eur na dieťa odôvodnil tým, že plánuje vykonávať prácu v zahraničí a ktorá skutočnosť mu nebude umožňovať sa častejšie podieľať na starostlivosti o deti. Z vyjadrení okresného súdu tak nie je vôbec zrejmé, prečo pri určovaní výživného nezohľadnil predložený dôkaz (pracovnú zmluvu), a ak tento dôkaz spochybňoval, prečo sa pri zvýšení výživného zo 180,- Eur na 200,- Eur odvolával na to, že otec plánuje pracovať v zahraničí. Keďže konanie o rozvod sp. zn. 21P/28/2024 bezprostredne nadväzovalo na konanie o úpravu rodičovských práv sp. zn. 21P/27/2024 (v oboch veciach bolo rozhodnuté v ten istý deň), nemohlo dôjsť k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného, ktoré má platiť otec, v ktorej súvislosti poukázal na názor vyslovený Krajským súdom v Žiline vo veci sp. zn. 6CoP/31/2021. Navrhol napadnutý rozsudok v časti výživného zmeniť a znížiť určené výživné alebo zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 10.07.2025, bolo odvolanie otca doručené matke prostredníctvom právnej zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

28. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, prostredníctvom právnej zástupkyne. Odvolanie otca vnímala ako nedôvodné a ako ďalšiu účelovú snahu o zníženie životnej úrovne mal. detí. Poukázala na to, že otec sa preukázaniu svojho príjmu vyhýbal v priebehu celého súdneho konania, v dôsledku ktorej skutočnosti, pristúpil okresný súd správne k uplatneniu princípu potenciality príjmu. Od vyhlásenia rozsudku o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k mal. deťom sa otec svojim rodičovským povinnosťami (s výnimkou úhrady súdom určeného výživného) vyhýba a s mal. deťmi tak za obdobie 59 dní (ku dnešnému dňu) strávil iba 5 dní, aj to iba v rozsahu 2-3 hodín v danom dni, a preto argument o údajne neprimeranom výdavku na stravu mal. detí preukázanom matkou, nemôže obstať, keďže matka preukázateľne zabezpečuje kompletnú osobnú starostlivosť o

mal. deti. Poukázala na to, že dňa 29.06.2025 sa otec zúčastnil koncertu v R., ktorá účasť si vyžaduje vynaloženie finančných prostriedkov, čo rozhodne nemožno považovať za nevyhnutný výdavok, ktorý by mal preferenčný charakter pred zabezpečením riadnej výživy mal. detí. Otec sa v R. počas obdobia 2 týždňov zdržiaval aj v období pred pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 16.05.2025, teda je nesporné, že disponuje dostatkom finančných prostriedkov na zotrvanie v zahraničí. K argumentu otca, že „rodič nemá povinnosť zvyšovať svoju životnú úroveň podľa potrieb dieťaťa i nad svoje schopnosti a možnosti“ uviedla, že je povinnosťou rodičov plniť svoje rodičovské povinnosti. V prvoinštančnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca zabezpečiť si príjem, aby dokázal pokryť pomernú časť oprávnených výdavkov na mal. deti. Otcov laxný prístup k zodpovednosti a jeho neochota nájsť si adekvátne zamestnanie, nemôže ísť na úkor mal. detí, navyiac v nájdení riadneho zamestnania mu nebráni nijaká závažná prekážka. V tejto súvislosti upriamila pozornosť na zvukový záznam z informatívneho stretnutia rodičov zo dňa 09.05.2024, z ktorého je zrejmé, že už v tom čase otec odmietal odpovedať na otázky týkajúce sa jeho príjmu, resp. nelogicky uvádzal, že za brigádnicke práce pre známych, mu títo neplatia, ale mu „požičiavajú peniaze“ a následne v závere ISR v stave zjavného rozrušenia uviedol, že „keď ja (otec) prinesiem do domácnosti 2.000,- eur a ty (matka) prinesieš 1.000,- eur, tak kde sú tie peniaze...“ . Na základe vlastného vyjadrenia otca mala za to, že jeho príjem dosahuje reálne sumu 2.000 až 2.500,- Eur. Aj na pojednávaní dňa 16.05.2025 bolo preukázané, že otec sa dlhodobo venuje športovej činnosti prostredníctvom Občianskeho združenia, odborovej organizácie a organizácie zamestnávateľov „Q.“, so sídlom E. XXX/X, XXX XX F. G. H., IČO: 42217733, pričom pri svojom výsluchu uviedol, že v oblasti športovej aktivity má bohaté skúsenosti a súčasne sa vyjadril, že má záujem absolvovať ďalšie školenia na zlepšenie svojich zručností v zahraničí. Na základe uvedeného mala za jednoznačné, že otec disponuje finančnými prostriedkami, nakoľko je nepravdepodobné, že školenia by boli bezplatné a súčasne tak otec deklaruje svoje možnosti a schopnosti, na základe ktorých je schopný generovať zisk. Za rok 2024 bola občianskemu združeniu, ktorého predsedom je otec, poskytnutá finančná dotácia pochádzajúca z 2% daní v sume 1.891,50 Eur. Otcom predloženú pracovnú zmluvu považovala za účelovú a fiktívnu, pretože reálne prácu na základe tejto pracovnej zmluvy nevykonáva, do zahraničia neodíšiel. Napriek tomu, že otec sa trvalo zdržiava na území Slovenskej republiky, vyživovaciu povinnosť k mal. deťom si nad rámec súdom určenej povinností neplní, a to ani osobnou starostlivosťou, či poskytovaním iných vecných plnení. Otec na Slovensku pracuje, organizuje detské tábory, na ktorých vyučuje cudzie deti, o čom predložila fotografie a vlastným deťom takúto možnosť účasti na detskom tábore nesprostredkoval. Matka otca kontaktovala za účelom rozvrhnutia letných prázdnin, aby poskytla aj otcovi možnosť stykať sa s mal. deťmi, na ktorú absolútne nereagoval. Považovala za iluzórne predpokladať, že by viedol detské tábory bez nároku na odmenu a v prípade, že by tomu tak bolo, je s ohľadom na spôsob jeho života nutné uvedené posúdiť ako dobrovoľné zbavovanie sa príjmu, ktoré konanie nemôže byť na ťarchu mal. deťom. V prípade, ak otec bude tvrdiť, že prácu vykonáva ako dobrovoľník alebo ju vykonáva s tým, že mu zamestnávateľ za to „požičiava“ peniaze, ako už jedenkrát zavádzal súd, je nutné uvedené konanie vyhodnotiť ako úmyselné zbavovanie sa príjmu. Matka spochybnila otcov uvádzaný argument týkajúci sa jeho potenciálnych nákladov na bývanie, ktoré nie sú reálne, keďže žije v domácnosti svojej matky, a teda v skutočnosti k žiadnemu nárastu nákladov otca na bývanie oproti obdobiu, kedy žil v domácnosti s manželkou, nedošlo, naopak možno sa domnievať, že v súčasnej dobe nemá nijaké náklady na bývanie, keďže matka mu ubytovanie poskytuje zadarmo. K údajnej nepriaznivej finančnej a majetkovej situácii otca uviedla, že jeho tvrdenia nie sú vierohodné, poukazujúc na jeho nezodpovedné správanie súvisiace s porušovaním pravidiel cestnej premávky, kedy mu preukázateľne bola vyrubená peňažná sankcia vo výške 350,- Eur. Poukázala na vyjadrenie otca pred kolíznym opatrovníkom vyplývajúce zo Správy zo dňa 10.03.2025, kedy uviedol, že jeho mesačné výdavky pozostávajú z nasledovných položiek: spotrebný úver 240,- Eur, splátka za kuchyňu 50,- Eur, PHM 100 až 300,- Eur, poisťka za auto 150,- Eur, lieky 20,- Eur, krmivo pre zvieratá 50,- Eur, pričom po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti odpadol otcovi náklad na krmivo pre zvieratá, ktoré už v súčasnej dobe neplatí. Pokiaľ je v schopnostiach a možnostiach otca hradiť mesačne v priemere 200,- Eur na pohonné hmoty a súčasne splátku spotrebného úveru v sume 240,- Eur, tak na tieto výdavky nemožno prihliadnuť, ako na oprávnené. Považovala za nutné zohľadniť otcov pozitívny vzťah k stávkovaniu, na ktoré vynakladá finančné prostriedky, čím majetková a finančná núdza, o ktorú sa otec opiera, nemôže byť považovaná za hodnovernú. Podávanie stávk, resp. lotériových tiketov vyplýva z otcov predložených bankových výpisov, ktoré sú obsahom spisového materiálu, a na ktoré poukázal aj samotný súd na pojednávaní dňa 16.05.2025. Na základe otcov uvádzaných skutočností musel v čase rozhodovania súdu dosahovať príjem minimálne vo výške 1.800,- Eur, aby bol schopný pokryť ním uvádzané výdavky zohľadňujúc tiež stravu, ošatenie a hygienu. Podľa matky, za daného stavu je určenie výživného vo výške 200,- Eur na každé dieťa minimálna hranica, ktorú je možné v danom

prípade otcovi určiť a ktorú je povinný si plniť, teda určenie nižšej sumy nemožno považovať za súladné s najlepším záujmom mal. detí. Navrhla, napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdiť. Súhlasila s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

29. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 21.07.2025, bolo vyjadrenie matky doručené otcovi prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

30. Otec vo vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že sa nevyhýbal preukázaniu svojho príjmu, avšak nakoľko finančné prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti sa snažil získavať rôznymi spôsobmi (úver, brigády, pôžičky, rozpredávanie vecí z telocvične, finančná pomoc od príbuzných), ich presné vyčíslenie bolo pre neho značne sťažené. Skutočnosť, že styk otca s maloletými deťmi je po rozvoze manželstva a odchode zo spoločnej domácnosti menej intenzívny, je vzhľadom na novú životnú situáciu prirodzená. Poprel vyjadrenia matky, že má s deťmi tráviť minimum času. Ak matka vo vyjadrení poukazuje na skutočnosti týkajúce sa aktivít otca, tieto sa však väčšinou týkajú obdobia po rozhodnutí súdu. K poukazu na to, že sa zúčastnil koncertu v R. uviedol, že lístky na koncert dostal darom, pričom cestovali viacerí, a do R. sa musel vrátiť pre osobné veci, ktoré si tam nechal pri hľadaní práce, keďže predpokladal, že do nej v dohľadnej dobe nastúpi. Dva týždne pred pojednávaním bol v R. za účelom hľadania si zamestnania, ako to preukázal na pojednávaní. Tvrdenie, že rodič nemá povinnosť zvyšovať svoju životnú úroveň podľa potrieb dieťaťa nad svoje schopnosti a možnosti, je založené na znení zákonného ustanovenia. Vyjadrenie otca z informatívneho stretnutia rodičov dňa 09.05.2024 sa nevzťahuje na to, aký má otec alebo matka mesačný príjem; otec ním vyjadril nespokojnosť so spôsobom, akým sa míňajú peniaze v domácnosti. Tvrdenie matky, že príjem otca dosahoval v tom čase 2.000,- až 2.500,- Eur, nezodpovedá realite a nie je ničím preukázané. Činnosť občianskeho združenia bola ukončená v 7/2024. Otec mal záujem absolvovať školenia na zlepšenie svojich zručností a postaviť sa na nohy, pokiaľ mu to finančné možnosti dovoľia; to však nijakým spôsobom nepreukazuje, že má dostatok finančných prostriedkov. Finančné prostriedky z 2 % dane, ktoré mali byť poskytnuté občianskemu združeniu Q., občianske združenie neprijalo, nakoľko malo už v tom čase zrušený bankový účet, pričom akékoľvek prostriedky, ktoré počas svojej činnosti obdržalo občianske združenie Q., neboli príjmom otca maloletých, ale príjmom občianskeho združenia. Pracovná zmluva v R., ktorú predložil, nebola účelová ani fiktívna, keďže mal vážny záujem v R. pracovať. To, že neodišiel do zahraničia, bolo z dôvodu, že výška výživného určená súdom mu momentálne neumožňuje prijať túto pracovnú ponuku. Tvrdenie matky, že na Slovensku pracuje a organizuje detské tábory, je nepravdivé. Tábory, ktoré matka spomína, organizuje L. S., ako vyplýva aj z ich FB stránky. Otec na jednom z týchto táborov síce pomáhal, pričom s majiteľkou gazdovstva mal dohodnuté, že sa jeho deti môžu prísť pozvotiť zadarmo na koňoch. Počas tábora prespával na L. S., aby nemusel dochádzať a nevznikali mu cestovné náklady. Matka síce spochybnila otcom uvádzané potenciálne náklady na bývanie, avšak nepredložila dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia preukázala. Skutočnosť, že otec maloletých bol v minulosti sankcionovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky, nemá žiadnu výpovednú hodnotu k finančnej situácii otca, pričom matka bola tiež v minulosti sankcionovaná za porušenie pravidiel cestnej premávky. Otcem uvádzané výdavky v súdnom konaní sú momentálne pozmenené, nakoľko doplatil úver za kuchyňu a po predaji motorového vozidla už nehradí náklady na pohonné hmoty v uvádzanej výške. Zásadne popiera, že by sa venoval stávkovaniu. Ak sa na výpise z účtu objavili nejaké položky týkajúce sa lotérie, išlo o príležitostnú formu zábavy, keď spolu s matkou maloletých alebo aj deťmi podali „šťastné“ čísla LOTO, pričom išlo rádovo o pár eur. Matka rovnako nepreukázala svoje podozrenie, že by otcovi maloletých mala byť poskytnutá bezplatná právna pomoc z Centra právnej pomoci neoprávnene a toto tvrdenie otec popiera. Tvrdenie matky, že v čase rozhodovania súdu musel otec dosahovať príjem minimálne vo výške 1.800,- Eur mesačne, považoval za nepreukázané a nepravdivé. Zásadne poprel tvrdenie, že keď uhradil súdom určené výživné a splátku nedoplatku na výživnom, táto skutočnosť preukazuje jeho možnosti prispievať aj nad rámec určeného výživného. Pokiaľ sa chce vyhnúť exekúcii a trestnému stíhaniu, nemá inú možnosť. Uvedený stav je však pre otca neúnosný a z dlhodobého hľadiska ohrozuje jeho základné existenčné potreby. Súhlasil s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania.

31. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 14.09.2025, bolo vyjadrenie otca doručené matke prostredníctvom právnej zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

32. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá uviedla, že len samotný spôsob, akým otec „fungoval“ a evidentne naďalej funguje, „úver, brigády, pôžičky, rozpredávanie vecí z telocvične, finančná pomoc od príbuzných“, rozhodne nezodpovedá zodpovednému prístupu k rodičovstvu. Zdôraznila, že úhrada oprávnených a nevyhnutných potrieb mal. detí rozhodne nemôže byť ponechaná na „schopnosti“ otca, ktorý sa zjavne a preukázateľne v priebehu svojho života vyhýba získaniu adekvátneho zamestnania, a tým stáleho príjmu, ktorým by dokázal zabezpečiť nevyhnutné potreby svojich troch maloletých detí. Naopak, otec na seba evidentne berie (a bral aj v čase vzájomného spolužitia) neprímerané finančné riziká, ktorú skutočnosť je potrebné pri rozhodovaní brať do úvahy. Otcovi v riadnom výkone práce nebráni a ani v minulosti nebránila nijaká prekážka. Matka uviedla, že ani pre jej osobu nie je táto nová situácia jednoduchá, vzhľadom k tomu, že otec pred trávením času s maloletými deťmi uprednostňuje návštevy svojich kamarátov v R., prakticky kompletnú starostlivosť o mal. deti zabezpečuje práve ona. Trávenie času s mal. deťmi v rozsahu 5 hodín (namiesto 2 hodín, ako korigoval otec) je pre posúdenie výšky výživného absolútne irelevantné. V danej veci bolo preukázané, že otcom predložená pracovná zmluva je vyslovene fiktívna a účelová (s ohľadom na dátum jej uzatvorenia, miesto výkonu práce, či deň nástupu do práce), preto akékoľvek iné vyjadrenie otca je neakceptovateľné a preukazuje jeho špekulatívny zámer, ktorého cieľ matka vníma cez prizmu ochudobňovania vlastných maloletých detí. Uviedla, že otec svoje vlastné vyjadrenie, na ktoré poukazovala aj v priebehu súdneho konania, že „domov donesie 2.000,- Eur mesačne“ nepoprel, teda možno vychádzať z toho, že je pravdivé. Podľa matky z vyjadrenia otca vyplýva iba ním deklarovaný „záujem“ na „absolvovaní školení“, „pracovať v R.“, či vôbec pracovať, ale reálne otec nepodniká nijaké kroky smerujúce k preukázaniu svojich tvrdení, nakoľko zo samotného „záujmu“ (bez riadneho a pravidelného výkonu práce) k úhrade potrieb mal. detí evidentne nedôjde. Otec opakovane deklaruje svoju dobrú vôľu pracovať formou „bartra“, čo je nielen ťažko uveriteľné, ale tiež spôsobilé úmyselne si pre potreby súdneho konania znižovať životnú úroveň na úkor maloletých detí. K ďalším otcom uvádzaným tvrdeniam považovala za potrebné zohľadniť, že ak doplatil úver za kuchyňu, odpadol mu tak mesačný náklad na splátky úveru, a ak je pravdivé tvrdenie, že predal motorové vozidlo, nielenže zinkasoval financie za jeho predaj, ale taktiež mu odpadol mesačný náklad na pohonné hmoty v ním deklarovanej sume 200-300,- Eur, ktoré financie tak je schopný použiť na oprávnené a nevyhnutné potreby maloletých detí. Preukázanie matkiných tvrdení týkajúcich sa stávkovania otca je pravdivé, pričom odkázala na výpisy z bankových účtov. Navrhla napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť.

33. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 02.09.2025, bolo vyjadrenie matky doručené otcovi prostredníctvom právneho zástupcu na vedomie.

34. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

35. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletých detí, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v časti výroku IV. o výživnom na maloletého D. a maloletú H. potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Rozsudok okresného súdu v časti výroku IV. o výživnom na maloletého I. zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

36. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/98/2025-328 zo dňa 04.11.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 04.11.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

37. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom proti výroku IV. o výživnom na maloleté deti D., H. a I., ktorý namietal, že na základe vykonaných dôkazov okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tým nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

38. Vzhľadom na to, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III., V., VI., a to o rozvoze manželstva, o zverení maloletých detí D., H. a I. na čas po rozvoze manželstva do osobnej starostlivosti matky, o zastupovaní, o zamietnutí zvyšnej časti návrhu, o neupravení styku otca s maloletými deťmi pre nepodanie odvolania, nadobudol právoplatnosť, nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu, preto tieto výroky zostali nedotknuté a odvolací súd ani nezistil vecnú nesprávnosť týchto odvolaním nenapadnutých výrokov.

39. Z dôvodu, že predmetom konania pred odvolacím súdom zostal len výrok IV. týkajúci sa určenia výživného maloletým deťom na čas po rozvoze, krajský súd účastníkov konania označoval prioritne termínmi otec a matka; a nie aj termínmi manželka, resp. druhý manžel.

40. Pokiaľ išlo o odvolanie otca a v ňom tvrdené skutočnosti, následné vyjadrenia matky, a vyjadrenia otca, tak je potrebné uviesť, že na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľ nevzniesol žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania, nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011).

41. Podstatou odvolania otca boli námietky, že okresný súd nezobral do úvahy odporúčania podľa metodiky pre určovanie výživného, ako aj to, že výživné sa bude vzhľadom na vek detí časom zvyšovať, nerešpektoval pri vyčíslení odôvodnených potrieb detí zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa a rodiča, nesprávne vyhodnotil, že súčasné pomery umožňujú otcovi platiť výživné v určenej sume. Poukázal aj na to, že konanie o rozvod manželstva bezprostredne nadväzovalo na konanie o úpravu rodičovských práv do rozvodu, a preto nemohlo dôjsť k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného.

42. Odvolací súd k nesúhlasu otca s výškou určeného výživného na maloleté deti D., H. a I., a to s poukazom na Metodiku pre určenie výživného zverejnenú Ministerstvom spravodlivosti SR, uvádza, že ide o materiál, ktorého zámerom je zjednocovanie procesných postupov a rozhodovacej praxe súdov, avšak odporúčacieho charakteru, pričom určenie výživného je v zmysle zákona nutné posudzovať individuálne s ohľadom na všetky okolnosti prípadu.

43. Maloleté deti D., H. a I. sú osobami oprávnenými z výživného a sú odkázaní na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov. Vyživovacia povinnosť rodiča k nepľnoletým deťom je daná ex lege a obvyklým spôsobom plnenia je stav, kedy deti žijú v spoločnej domácnosti rodičov a výživné je plnené v naturálnej forme. Súd k stanoveniu konkrétnej výšky výživného pristupuje v prípadoch potencionálneho ohrozenia oprávnených detí - ak rodičia spolu nežijú, ak došlo k rozvodu manželstva. Zmyslom vyživovacej povinnosti je zabezpečiť deťom porovnateľné podmienky s tými, aké by mali, keby rodičia žili spolu a riadne sa o deti starali. Pre prípad, že výživné musí byť stanovené súdom, zákonodarca v Zákone o rodine stanovil kritériá, ktoré sú rozhodné pre ich výšku. Zákonodarca nestanovil striktný spôsob výživného, a preto musia súdy v jednotlivých prípadoch uvážiť všetky zákonom uvedené kritériá a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, ako aj zmyslu a účelu výživného. Na strane oprávneného sú to relevantne odôvodnené potreby a na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

44. Z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré citoval v odôvodnení rozhodnutia aj okresný súd, vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa a jednak na strane povinného, v tomto prípade otca. Na strane oprávneného dieťaťa/oprávnených detí je potrebné skúmať jeho/ich odôvodnené potreby, ktoré pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, s trávením voľného času, t.j. športové a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napríklad rôzne školské výlety, školské akcie, návštevy lekára a pod. a súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Podstatou vyživovacej povinnosti je uspokojenie všetkých nákladov dieťaťa/detí, ktoré možno očakávať, nielen výživu v užšom slova zmysle.

45. Tak ako v reálnom živote nie je možné exaktne matematicky vyčíslieť všetky náklady na výživu dieťaťa v širšom zmysle slova, tak nie je možné, pri zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov vyčíslieť hodnotu osobnej starostlivosti (napr. zabezpečenie a prípravu jedla, zabezpečenie a údržbu bývania, pranie a žehlenie ošatenia, aj zabezpečenie lekárskej starostlivosti a liečebného režimu dieťaťa v prípade ochorenia, nemožnosť rodiča pracovať v prípade ošetrovania člena rodiny). Rovnako netreba prehliadnuť dve skutočnosti: 1/ maloleté výživou oprávnené dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a 2/ vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

46. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o určení výživného dostatočne zistil skutočný stav a na základe neho rozhodol vecne správne, pričom zohľadnil všetky zákonné aspekty vyplývajúce z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

47. Súd prvej inštancie vyhodnotil majetkové, osobné pomery matky, osobné pomery otca, zohľadnil výdavky súvisiace s výživou maloletých detí.

48. Súd prvej inštancie v súvislosti s výživou a potrebami maloletých detí v odseku 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku ustálil výšku jednotlivých odôvodnených pravidelných mesačných výdavkov na stravu, materskú školu, (pobyt, strava), hygienu, oblečenie a obuv, primerané výdavky za zdravotnú starostlivosť, voľnočasové aktivity, ako aj výšku nepravidelných výdavkov (hoci to v súčte okresný súd výslovne nevyjadril), z čoho bolo zrejmé že u mal. D. a H., u ktorých sú výdavky aj na angličtinu a športovú činnosť (atletika a účasť na súťažiacich) v sume cca 330 – 340,- Eur a u mal. I. v sume cca 280 - 295,- Eur. Výšku výdavkov maloletých detí otec v priebehu konania nespochybnil. Ak však v odvolaní otec namietal, že záujmové krúžky, športové aktivity detí, s ohľadom na nie dostatočný príjem a životnú úroveň rodičov, nemožno zaradiť do odôvodnených výdavkov, ktoré by mali byť zohľadnené v základnom výživnom a tieto je na mieste obmedziť, tak krajský súd zvyrazňuje, že práve záujmová činnosť všetkých troch mal. detí (tanečná) a u nich materskou školou organizované výcviky (plavecký, lyžiarsky), športová činnosť, ktorej sa mal. D. a H. venujú, a to atletika, patria medzi oprávnené širšie potreby detí, a preto výdavky s týmito činnosťami spojené správne okresný súd posúdil ako oprávnené a zohľadnil pri určovaní výšky výživného.

49. Druhý aspekt pre určenie výživného tak, ako naň poukazoval otec v podanom odvolaní, a to schopnosti, možnosti, príjmové a majetkové pomery otca ako povinného rodiča okresný súd zobral do úvahy, ak poukázal nielen na ustálený príjem matky od 1.3.2025 v sume cca 1.000,- Eur brutto, vyplácané stravné, a to, že je poberateľkou rodinných prídavkov a daňového bonusu a jej výdavky, ktoré popísal v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ale uvedené porovnal so zistenými možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi otca, ktoré vyjadril v odseku 17. odôvodnenia. Pokiaľ otec namietal, konštatovanie okresného súdu, že si matka plní vyživovaciu povinnosť aj zabezpečovaním bytových potrieb detí s ohľadom na to, že o zabezpečenie rodinného domu, v ktorom detí bývajú a je vo výlučnom vlastníctve matky, sa pričínil z veľkej časti práve on, tak odvolací súd dáva do pozornosti predmet konania, ktorým nie je riešenie majetkových otázok manželov, resp. ich vzájomného majetkového vypořádania, ale výživné na maloleté deti.

50. K námietke nesprávneho vyhodnotenia súčasných pomerov otca platí určené výživné, odvolací súd poukazuje na zásadu, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery povinného rodiča, ale jeho reálne zárobkové a majetkové možnosti, ktorá plynie z toho, že je povinnosťou povinného rodiča, aby venoval všetky sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí a vyvaroval sa každého konania, ktoré má negatívny dopad na možnosť zabezpečenia výživy detí. S povinnosťou povinného rodiča venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého rozvoja sa nezhoduje, ak povinný rodič v rámci jeho objektívnych možností nevynakladá úsilie na získanie stabilného a pravidelného príjmu, resp. mení doterajšie zamestnanie za menej výhodné. Postup okresného súdu podľa § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktorý za stavu nezistenia objektívnych dôvodov na strane otca, ktoré by mu bránili sa zamestnať a dosahovať tak pravidelný príjem, uplatnil princíp potenciality príjmu otca a vychádzal z priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2024 vo výške 1.524,- Eur podľa údajov Štatistického úradu, bol správny. Potentialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa/deti

malo/-li uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho/-ich výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa/detí. Otec v priebehu konania, v podanom odvolaní, a to ani s poukazom na tvrdenú nájdenú prácu v R. (vykonávanie práce zákazníckej podpory, na ktorú sa vyžaduje stredoškolské vzdelanie, pozícia call centra agenta, pracovná zmluva na č.l. 252 spisu) s ponúkanou mzdou 949,50 Eur, ktorú napokon podľa jeho tvrdenia vo vyjadrení neprijal, žiadnym spôsobom nevyvrátil, správnosť okresným súdom prijatého záveru, že spôsob života otca a doterajšie zaobstarávanie príjmu je jeho rozhodnutím, ktorého dôsledky nemôžu byť vyhodnotené na neprospech maloletých detí. Uvádza odvolací súd, že nie je zákonnou úpravou zakotvená povinnosť pracovať, avšak Zákon o rodine v ust. § 62 ods. 1 výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa/deti, preto len samotná argumentácia na pomery otca s ohľadom na ponúkanú mzdu v R., na „možný“ budúci prenájom (garsónka), na splátku úveru, bez ďalšieho neobstojí.

51. Podľa názoru odvolacieho súdu postup, ktorý zvolil okresný súd v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine je v súlade so zisteným stavom, a to aj z toho dôvodu, že súdom určené výživné predsa nemožno matematicky porovnávať so sumou, ktorú teoreticky by mal otec k dispozícii. Porovnanie životnej úrovne matematickým spôsobom, a to úrovne otca a maloletých detí nie je správne. Rovnaká životná úroveň predsa nespočíva v matematicky rovnakom finančnom zabezpečení dieťaťa/detí a rodiča, teda, že rodič a dieťa musia mať k dispozícii rovnakú sumu finančných prostriedkov, pretože v zásade sú potreby a možnosti získať finančné prostriedky dospelého človeka v produktívnom veku (povinný rodič) iné, ako potreby a možnosti dieťaťa a najmä tiež odlišné. Porovnanie životnej úrovne rodiča a dieťaťa je založené na porovnaní dostupnosti a finančnej dispozícii uspokojovania potrieb rodiča a potrieb dieťaťa/detí. V tejto súvislosti dodáva odvolací súd, že zmyslom právnej úpravy výživného je zaistiť dieťaťu porovnateľné podmienky s takými podmienkami, aké by malo, keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali. V takýchto prípadoch potom súd nezasahuje do výchovy tým, že by rodičom určoval výšku výživného.

52. K námietke, že konanie o rozvod bezprostredne nadväzovalo na konanie o úprave rodičovských práv a povinností do rozvodu, a preto nemohlo dôjsť k zmene pomerov odôvodňujúcich zmenu výšky výživného, krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu v odseku 15., s ktorým súhlasí a dodáva, že tento záver vychádzal práve z tvrdenia otca, že s deťmi nebude žiť v spoločnej domácnosti, ak zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.05.2025 vyplývalo, že rodičia nepredpokladajú spoločné bývanie, ak matka uviedla, že „...počítam s tým, že manžel sa po rozvode odsťahuje...“ a otec uviedol, že „...by som zatiaľ býval u svojej matky.“, t.j. na uvedené bolo bez vplyvu to, či otec bude vykonávať prácu v zahraničí alebo nie, z ktorého dôvodu osobná starostlivosť o deti bude už výlučne na matke, ktorej aj boli zverené, a preto za aplikácie ust. § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine bol okresný súd už povinný zohľadniť aj výkon výlučnej osobnej starostlivosti matky, ktorý sa aj v zmysle súdnej praxe chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy.

53. Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd z vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav ohľadom odôvodnených výdavkov mal. D. a mal. H., rovnako ohľadom príjmov a výdavkov na strane otca ako povinného rodiča, ako i matky, a preto došlo k vecne správne určeniu výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému D. vo výške 200,- Eur mesačne a k malotej H. vo výške 200,- Eur mesačne časťou výroku IV. napadnutého rozsudku a jej stanoveniu v súlade s kritériami zakotvenými v § 62 a § 75 Zákona o rodine.

54. Odvolací súd sa však nestotožnil s právnym posúdením otázky výšky okresným súdom určeného výživného na mal. I. časťou výroku IV., pričom je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nie je v tejto časti dostatočné, keď okresný súd svoj postup, t.j. ako dospel k určenej výške dostatočne neodôvodnil. Ak okresný súd vychádzal z výšky odôvodnených potrieb maloletého I., ktoré boli vecne správne zistené z vykonaného dokazovania v sume cca 280 -295,- Eur, tak podľa názoru odvolacieho súdu tieto neboli rovnaké/totožné, ako odôvodnené potreby mal. D. a H., ktorí sú nielen vekovo starší, majú 6 rokov, ale majú aj viac voľčasových aktivít (šport), teda výška okresným súdom určeného výživného na mal. I., ktorý má 4 roky, nezodpovedala objektívnym okolnostiam na jeho strane.

55. Krajský súd vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie potom pristúpil k odlišnému právnemu posúdeniu tohto skutkového stavu a relevantnú otázku určenia výšky určeného výživného na mal. I. posúdil inak, a preto pristúpil k zmene odvolaním napadnutej časti výroku IV. rozsudku

súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne ustálený skutkový stav nesprávne právne posúdil, pričom odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom stanovená výška určeného výživného na mal. I. v sume 200,- Eur mesačne nezodpovedá výdavkom spojeným so starostlivosťou o maloleté dieťa. Krajský súd, ako súd odvolací, tak nedospel k odlišným skutkovým zisteniam a dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie nehodnotil odlišne od súdu prvej inštancie, ale okresným súdom zistený skutkový stav právne posúdil inak, a preto pristúpil k zmene odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Za primerané výživné odôvodneným potrebám maloletého I., schopnostiam a možnostiam otca považoval odvolací súd výživné v sume 170,- Eur, ktoré zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 62 ods. 1 až 5 spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá čiastka primeranejšie zohľadňuje celkovú výšku odôvodnených výdavkov na strane maloletého.

56. Vo vzťahu k vyjadreniu matky, v rámci ktorého požadovala výživné v rovnakej výške 200,- Eur na všetky mal. deti, uvádza odvolací súd, že s prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu, odlišnosť výdavkov spojených so starostlivosťou o mal. D. a H. oproti výdavkom na mal. I., nie je možné konštatovať dôvodnosť takejto žiadosti matky, keďže ňou požadované výživné na mal. I. nebolo primerané tak k jeho odôvodneným potrebám, ako aj vo vzťahu k príjmovej situácii na strane otca.

57. Na základe uvedeného krajský súd rozsudok okresného súdu v časti napadnutého výroku IV. o výživnom na mal. deti D. a H. potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a vyhodnotiac odvolanie ako čiastočne dôvodné v časti výroku IV. o výživnom na mal. I. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

58. O trovách prvoinstančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.